

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(2)(b) Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo ⁽¹⁾ razlagati tako, da ne le RTV organizacija, ampak tudi ponudnik satelitskega paketa, ki sodeluje pri nedeljivem in enotnem dejanju oddajanja, opravlja dejanje izkoriščanja – za katero je eventualno potrebno soglasje – zgolj v državi, v kateri se signali kot nosilci programa pod nadzorom in odgovornostjo RTV organizacije pošljejo v neprekinjeno komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu in nazaj na zemljo, kar pomeni, da zaradi sodelovanja ponudnika satelitskega paketa pri dejanju oddajanja ne more priti do kršitve avtorskih pravic v državi sprejemnici?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je treba pojem „priobčitev javnosti“ iz člena 1(2)(a) in (c) Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo in člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ⁽²⁾ razlagati tako, da ponudnik satelitskega paketa, ki kot dodatni akter sodeluje pri priobčitvi javnosti po satelitu, ki v paket po svoji zamisli poveže več kodiranih visokoločljivih signalov brezplačnih in plačljivih TV programov različnih RTV organizacij in ki samostojen avdiovizualni produkt, ustvarjen na ta način, za plačilo ponuja svojim strankam, potrebuje posebno dovoljenje imetnika zadevnih pravic tudi glede zaščitenih vsebin brezplačnih TV programov, ki jih vključuje programski paket, čeprav svojim strankam vsekakor zgolj zagotavlja dostop do takih del, ki so na območju oddajanja – četudi v slabši, standardni ločljivosti – že vsakomur prosto dostopna?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 134.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 12. maja 2021 – UI/Österreichische Post AG

(Zadeva C-300/21)

(2021/C 320/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UI

Tožena stranka: Österreichische Post AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je za priznanje odškodnine v skladu s členom 82 Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ poleg kršitve določb Splošne uredbe o varstvu podatkov tudi potrebno, da je tožeča stranka utrpela škodo, ali pa za priznanje odškodnine zadošča že sama kršitev določb Splošne uredbe o varstvu podatkov?
2. Ali pravo Unije za določitev višine odškodnine poleg načel učinkovitosti in enakovrednosti vsebuje še druge določbe?

3. Ali je s pravom Unije združljivo stališče, da je pogoj za priznanje nepremoženjske škode, da obstaja posledica ali posledica kršitve z vsaj nekaj teže, ki presega jezo, izzvano s kršitvijo?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1).

Pritožba, ki so jo 17. maja 2021 vložili Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl in Aquind SAS zoper sklep Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 5. marca 2021 v zadevi T-885/19, Aquind in drugi/Komisija

(Zadeva C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zastopniki: S. Goldberg, E. White, C. Davis, Solicitors)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Španija, Francoska republika

Predlog

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi;
- ugotovi, da je tožba na prvi stopnji utemeljena in za nično razglasi Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/389 (¹) v delu, v katerem se nanaša na pritožnice, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka s pritožbo in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice trdijo, da bi bilo treba šteti, da je Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/389 postala dokončen akt na dan, ko je bila sprejeta, in ne dan, ko je začela veljati, kar je bilo odvisno od tega, ali bosta Parlament ali Svet nasprotovala. Zato naj bi bilo to uredbo mogoče izpodbijati že pred dnem njene objave. Tožeče stranke tako menijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo sodbo prakso Sodišča v zvezi z akti, ki jih ni mogoče izpodbijati.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/389 z dne 31. oktobra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s seznamom projektov skupnega interesa Unije (UL 2020, L 74, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 18. maja 2021 – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH

(Zadeva C-311/21)

(2021/C 320/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht